

Η ΚΡΥΦΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΙΑΣΤΗ-ΣΙΡΙΑΛ ΚΙΛΕΡ

Έγινε και η δίκη του κατά συρροή βιαστή και δολοφόνου οικιακών εργατριών στην Κύπρο, αποφασίστηκε και η καταδίκη του σε ισόβια. Καταδίκη; Όχι ακριβώς. Ο ελληνοκύπριος στρατιωτικός Ν. Μεταξάς κάθε άλλο παρά καταδικάστηκε στις συνειδήσεις των ταξικά όμοιών του. Εξυμνήθηκε από μεγάλη μερίδα του Τύπου ως «ιδιοφυής-ψυχοπαθής βιαστής». Καταξιώθηκε από εγκληματολόγους που βρήκαν στο πρόσωπό του μια ενδιαφέρουσα «μελέτη περίπτωσης». Και ο ίδιος τίμησε το επιστημονικό τους ενδιαφέρον, αφού, όπως υποστήριξε στην απολογία του, «θέτω τον εαυτό μου στη διάθεση μιας ενδελεχούς μελέτης, έτσι ώστε με τη βοήθεια των επιστημόνων» να... βρεθεί το συμπέρασμα για τις αιτίες των αποτρόπαιων πράξεών του.

Ένα και μόνο συμπέρασμα υπάρχει για τον Νίκο Μεταξά και αυτό είναι το όριο στο οποίο φτάνει ο μισογυνισμός των μεσαίων και ανώτερων στρωμάτων, η περιφρόνηση που θρέφουν για τα κατώτερα στρώματα και η αλαζονεία του ταξικού-κοινωνικού στάτους. Ένα όριο με το οποίο πολλοί φλερτάρουν και λίγοι τολμούν, φοβούμενοι τις συνέπειες. «Τη σκότωση κατά τη διάρκεια του σεξ, γιατί ένιωθα ωραία». «Τη σκότωση κατά την ερωτική πράξη, γιατί εκείνη θύμωσε που τη βιντεοσκοπούσα». «Σκότωση τις κόρες τους, για να τις λυτρώσω απ' το ότι οι μητέρες τους τις εξέδιδαν», υποστήριξε ο εγωιστής, βιτσιόζος, τιμωρός Ν. Μεταξάς. Είναι άραγε ο πρώτος που σκέφτεται έτσι; Είναι ο μόνος που αντλεί ηδονή από την επιβολή σε όσες θεωρεί δούλες του; Είναι πρωτοφανής η γνώμη του ότι οι γυναίκες των κατώτερων στρωμάτων δεν είναι «σωστές μάνες»; Είναι ο μοναδικός στα χρονικά που εκδικήθηκε κάποια που του αντιστάθηκε; Ή μήπως είναι ο πρώτος που βιντεοσκόπησε αυθαίρετα το σεξ;

Δεν υπάρχει κανένα «μοναδικό» συμπέρασμα για τον Ν. Μεταξά. Πολύ απλά, σκεφτόταν και δρούσε ακριβώς όπως σκέφτονται και δρουν τόσο άλλοι, ευυπόληπτοι, καταξιωμένοι, ένστολοι ή μη, που απολαμβάνουν τα ταξικά προνόμια τους, πόσο μάλλον σε κοινωνίες που έχουν οργανώσει θεσμικά τον ρατσισμό και την υποτίμηση των πολυεθνικών εργατών και εργατριών.

Είναι ακριβώς η συγγένεια των απόψεων του Ν. Μεταξά με τόσους άλλους ταξικά όμοιούς του, αυτή που αναγνωρίζεται διαχρονικά. Ο Ν. Μεταξάς εξυμνήθηκε ως ιδιοφυής, ψυχοπαθής βιαστής κι αυτό δεν συμβαίνει για πρώτη

Μεταξάς και Παπαχρόνης ποζάρουν εν στολή και με το απαραίτητο ύφος. Θα τολμούσαμε να πούμε ότι αν και πέρασαν κοντά 40 χρόνια, τα πρότυπα των αρένων της λευκής μεσαίας τάξης δεν άλλαξαν και πολύ.

φορά στην ιστορία. Το ίδιο προφίλ φιλοτεχνήθηκε για τον Κυριάκο Παπαχρόνη –έφεδρο των Λοκ- μέσα στη δεκαετία του 1980, το ίδιο προφίλ κατασκευάστηκε για ανάλογες περιστάσεις σίριαλ κίλερς στο εξωτερικό. Δεν είναι ανεξήγητη αυτή η κρυφή γοητεία που κτίζεται πίσω από κάθε ευυπόληπτο βιαστή και κατά συρροή δολοφόνο. Είναι προϊόν του θαυμασμού που έχουν οι ανώτερες τάξεις για τον εαυτό τους, ως προσωπικότητες «πολύπλοκες», «ανεξιχνίαστες», «τρομερές», «δυσερμήνευτες» και «μη εύκολα κατατάξιμες». Ετούτη η εικόνα αυτοθαυμασμού βρίσκεται στον αντίποδα εκείνης που φιλοτεχνείται για τα κατώτερα στρώματα. Οι «μαύροι» βιαστές είναι απλοϊκοί στα κίνητρά τους: «σεξουαλικά πεινασμένοι», «ζωώδεις» ή «εκ φύσεως βίαιοι» και «αχαλίνωτοι». Οι «μαύρες» γυναίκες είναι «εύκολες», «παθητικές», «αφελείς», «υποτακτικές» και πάντοτε «κακές κι ανεύθυνες μανάδες».

Πολλοί λοιπόν θέλουν να μελετήσουν τους Παπαχρόνηδες και Μεταξάδες. Πίσω από αυτό το θερμό ενδιαφέρον, φωλιάζει η αλαζονική ιδέα ότι οι πράξεις τους είναι γοητευτικά «μοναδικές», σε πλήρη αντίθεση με τα κίνητρα που αποδίδονται στους εγκληματίες των κατώτερων στρωμάτων, τα οποία θεωρούνται εύκολα, ερμηνεύσιμα και πάντοτε προβλέψιμα.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ

Η είδηση του θανάτου της Αρμένιας αποκλειστικής νοσοκόμας Γκαϊανέ Κασαρτζιάν έσκασε στην αίθρια κατά τ' άλλα καλοκαιρινή προεκλογική περίοδο όπως σκάνε τέτοιου είδους ειδήσεις: σαν κεραυνός. Και για άλλη μια φορά αντιμετωπίστηκε όπως οι κεραυνοί, δηλαδή σαν ένα στιγμιαίο συμβάν. Δίχως παρελθόν, δίχως ιστορία.

Το (ομολογουμένως σκατόψυχο) σχόλιο της Athens Voice αποδείχτηκε πολύ βολικό για διάφορους. Πρώτα-πρώτα τα στελέχη του Σύριζα εστίασαν στο σχόλιο της Athens Voice, καταγγέλλοντας όπως και στην υπόθεση της δολοφονίας του Ζακ Κωστόπουλου, τον «κοινωνικό κανιβαλισμό». Αυτό ανέφεραν η τότε υπουργός Εργασίας Αχτσιόγλου και ο τότε αν. υπουργός Υγείας Πολάκης. Μέχρι και ο διοικητής του νοσοκομείου της Νίκαιας, Θ. Γεωργόπουλος ξεσπάθωσε ενάντια στα «ρατσιστικά και φασιστικά φερέφωνα της νουδού».¹ Αλλά δεν ήταν μόνο οι υπουργοί και οι διοικητές νοσοκομείων που χειρίστηκαν το ζήτημα έτσι. Το βρίσιμο στην Athens Voice ήταν εύκολο και τσάμπα, γι' αυτό και μονοπώλησε τη γνώμη των περισσότερων αριστερών. Δεν απαιτούσε καμία ιστορική μνήμη, καμία εργασία.

Γιατί για να ασχοληθεί κανείς στα σοβαρά με το ζήτημα δεν αρκεί η καταδίκη των ρατσιστικών σχολίων μιας κωλοφυλλάδας. Μια αποκλειστική νοσοκόμα που δολοφονείται κυνηγημένη δεν αποτελεί στιγμιαίο συμβάν και δεν γίνεται να γίνει αντιληπτή με όρους «μεμονωμένου περιστατικού». Ας πούμε, πότε αποφασίστηκε ότι στην ελληνική κοινωνία τα νοσοκομεία θα παραιτηθούν από την παροχή υπηρεσιών φροντίδας, κάνοντάς την outsourcing κι όποιος δεν έχει να πληρώσει κακό του κεφαλιού του; Πότε αποφασίστηκε ότι αυτές οι υπηρεσίες θα ανατεθούν σε εργολάβους που θα διαχειρίζονται «αποκλειστικές νοσοκομείες» κι ότι θα υπάρχουν «νόμιμες» και «παράνομες» αποκλειστικές; Πότε αποφασίστηκε ότι στα νοσοκομεία θα μπουν εταιρίες σεκιούριτι ως υπεύθυνες για τις αποκλειστικές που βρίσκονται σε καθεστώς παρανομίας; Πότε αποφασίστηκε με ποιους τρόπους θα διεξάγεται η διαχείριση αυτής της παρανομίας; Όλα αυτά είναι ερωτήματα που δεν απασχόλησαν κανέναν ούτε μετά τον θάνατο της Κασαρτζιάν, πόσο μάλλον πριν. Αντίθετα, τα βέλη της κριτικής έπεσαν μόνο στην Athens Voice.

Είναι χάρη σ' αυτή την τρανταχτή τυραννία του γεγονότος, χάρη σ' αυτή την

DEPRESSION

κραυγαλέα απουσία ιστορικής μνήμης που μπορεί να βγαίνει ο ίδιος διοικητής που ανέθεσε στο σωματείο των «νομίμων» να αναλάβει ρόλο ρουφιάνου κυνηγώντας τις «παράνομες», να μιλάει και για τον «φασισμό της Α.Υ.». Χάρη σ' αυτή μπορεί ο διοικητής και οι προϊστάμενοι που «βάζουν τις δικές τους αποκλειστικές να δουλεύουν έναντι ποσοστών από τα μεροκάματά τους», πουλώντας ουσιαστικά προστασία και νταβατζιλίκι, να μιλάνε για «φασιστικά φερέφωνα της νουδού».² Χάρη σ' αυτή μπορούν οι υπουργοί υγείας και Εργασίας, δηλαδή οι κατεχορήν αρμόδιοι για το καθεστώς παρανομοποίησης των αποκλειστικών νοσοκόμων να ρίχνουν τις ευθύνες στον «κοινωνικό κανιβαλισμό».

Το σωματείο των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία που δίχως κανένα πρόβλημα εκτελεί χρέη ρουφιάνου, καταγγέλλει τώρα το διοικητή που του ανέθεσε τέτοιο ρόλο όχι για κάνα άλλο λόγο, αλλά γιατί, λέει, είναι «εκτός των καθηκόντων του»! Μέχρι τώρα, λέει, όλα έβαιναν καλώς, καθώς «πριν τρεις μήνες είχαν γίνει 400 ταυτοποιήσεις σε συνεργασία με την Αστυνομία της Νίκαιας και είχαν σταλεί 30 περιπτώσεις παράνομων αποκλειστικών στα Δικαστήρια». Η λύση; «Να ενισχυθεί η φύλαξη των Νοσοκομείων για να διενεργείται έλεγχος παρουσία της Αστυνομίας».³ Αλλά κανείς δεν έχει ασχοληθεί με αυτό το καθεστώς παρανομοποίησης που έχει στηθεί εδώ και δεκαετίες στη δημόσια υγεία. Όπως κανείς δεν είχε ασχοληθεί με το καθεστώς που είχε στηθεί στην Ομόνοια δεκαετίες πριν τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου.

Όλα αυτά είναι δουλειές που απαιτούν να ξεφύγει κανείς από την τυραννία του γεγονότος. Γιατί οι δολοφονίες της Γκαϊνέ Κασαρτζιάν και του Ζακ Κωστόπουλου δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά, δεν είναι σκέτα ονόματα θυμάτων. Είναι ιστορικές διαδικασίες. Είναι ο φασισμός χωρίς σβάστικα.

Θύμιος Γεωργιόπουλος

June 30 at 2:07 PM · 🌐

Τα ΔΕΞΙΑ ΓΚΡΟΥΠΟΥΣΚΟΥΛΑ (φερέφωνα της Νουδού) ακόμα και τώρα, μια εβδομάδα πριν τις εκλογές, δεν μπορούν να συγκρατηθούν και εκτοξεύουν ανεξέλεγκτες ύβρεις (ακόμα και σε νεκρούς).

Τόσο πολύ είναι ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ και ΦΑΣΙΣΤΕΣ όσο το καταθέτουν ανερυθρίαστα!

Τώρα δεν έχεις δικαιοσύνη. Τώρα ξέρεις.

ΘΑ ΓΙΝΕΙΣ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΣΟΥ.

Ο διορισμένος από το Σύριζα διοικητής δύο νοσοκομείων (του Κρατικού Νίκαιας και του Ερυθρού Σταυρού) και αρχινταβατζής του κυκλώματος που διαχειρίζεται τις αποκλειστικές νοσοκόμες με όρους μαφίας, εκφράζει τον αποτροπιασμό του για τον φασισμό. Οπότε ψηφίστε όλοι Σύριζα.

Υγ: Όταν πριν οκτώ χρόνια όλοι οι τρελοί αυτής της χώρας είχαν μαζευτεί στο Σύνταγμα και αγανακτούσαν, τους γράψαμε στα παλιότερα των υποδημάτων μας και κοιτάσαμε αλλού από 'κει που έδειχναν όλοι. Πήγαμε στις γειτονιές και εντοπίσαμε το δικό μας «γεγονός»: ασχοληθήκαμε με τις νεοσύστατες επιτροπές κατοίκων. Είναι τότε που η συνέλευση αυτονομία αντίφα εξέδωσε και την ομώνυμη μπροσουρά. Αν μη τι άλλο, τουλάχιστον σωθήκαμε από το να λέμε τα ίδια με τους υπουργούς του Σύριζα.

1. Όλα αυτά στους προσωπικούς φείσμπουκικούς λογαριασμούς τους, εκεί όπου όλοι νιώθουν την ανάγκη «να απαντήσουν».
2. Για τις εταιρίες σεκιούριτι που είναι και εταιρίες καθαρισμού, γνωρίζουμε κι από την υπόθεση της Κ. Κούνεβα. Άλλο μεγάλο «γεγονός», από το οποίο επίσης δεν κατάλαβε κανείς τίποτα.
3. Γι' αυτές τις ελάχιστες αναφορές για το μαφιόζικο ρόλο διοικητών-«νομίμων» σωματείων-προϊσταμένων βλ: Τ. Τέλλογλου, «Ο "πόλεμος" των αποκλειστικών νοσοκόμων», Η Καθημερινή, 04/07/2019.
4. Δελτίο Τύπου Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων, 2/07/2019.

Εντάξει, κι εμείς είχαμε δυσάρεστες εμπειρίες από συνομιλίες με ταξιτζήδες. Ποτέ όμως δεν θα πατούσαμε ένα κουμπάκι mute για να τους κλείσουμε το στόμα. Χώρια που μ' αυτές τις γελοίες εφαρμογές, η συνομιλία –και δικαίως– είναι πλήρως εγγυημένη: «και για να 'χουμε καλό ρώτημα, γιατί μου έκανες mute ρε μαλάκα;» και άλλα τέτοια ωραία.

19/6 Ρώσος τουρίστας στη Θεσσαλονίκη πάτησε με το ηλεκτρικό του πατίνι Ισραηλινή πεζή τουρίστρια. Να διευθετηθεί άμεσα ο κώδικας οδικής κυκλοφορίας των πατινιών, ειδάλλως κινδυνεύουμε από διπλωματικό επεισόδιο.

1/7 Η Κάρολα Ρακέτε είναι Γερμανίδα. 31 ετών. Μιλά με άνεση τέσσερις γλώσσες. Είναι καπετάνισσα σε καράβι μκο και σώζει μετανάστες. Προσφάτως έγινε «ηρωίδα». Αρνήθηκε να μεταφέρει τους «απελπισμένους της θάλασσας» πίσω στη Λιβύη, γιατί δεν τη θεωρεί ασφαλή χώρα. Απήφθησε την απαγόρευση του φασίστα αντιπροέδρου Σαλβίνι και ξεμπάρκαρε τους μετανάστες στην ασφαλή κατά τη γνώμη της Ιταλία. Όλα αυτά τα έκανε από μόνη της, με τον τσαμπουκά της. Προφανώς, ο μηνιαίος μισθός της είναι περιττή λεπτομέρεια. Λεπτομέρεια και τα αφεντικά και οι μκο που τη στηρίζουν.

5/7 Πριν την έναρξη του εφετείου, ο πρόεδρος του δικαστηρίου τής ζήτησε να αποσυρεί τις καταγγελίες για βιασμό σε βάρος του προπονητή της, επικαλούμενος «την πίστη της στο Θεό» και τονίζοντας ότι ο κατηγορούμενος έχει τιμωρηθεί ήδη αρκετά. Όταν άρχισε το εφετείο, οι συνήγοροι του βιαστή τη ρωτούσαν αν αισθάνεται την ανάγκη να ζητήσει συγγνώμη από τον δράστη, ενώ ακόμα και ο εν διαστάσει σύζυγός της ήλθε περιέργως να καταθέσει υπέρ του βιαστή, ανατρέποντας πλήρως την αρχική του κατάθεση. Ψυχραιμία. Με τον νέο νόμο για τον βιασμό, τέτοιες συμπεριφορές θα λάβουν τέλος.

Ο χρυσαυγίτης Ι. Αγγος κατέθεσε στο δικαστήριο για όσα εκτυλίχθηκαν το βράδυ της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα ότι:

Η καφετέρια ήταν γεμάτη, δυο θέσεις ήταν μόνο άδειες και ειδοποίησα τον γείτονα μου Τσαλίκη να έρθει. Μετά από κανά δεκάλεπτο, άρχισε η πίσω παρέα να μας ενοχλεί, ήταν η παρέα του συγχωρεμένου του Παύλου, τον οποίο πρώτη φορά έβλεπα. Έλεγαν «έξω οι φασίστες από το Κερατσίνι, το Κερατσίνι είναι δικό μας». Γυρνούσα, τους κοιτούσα και σταματούσαν. Ύστερα από λίγο πάλι τα ίδια. (Εφημερίδα των Συντακτών, «Φταίει ο ανακριτής», 21/7/2019).

Σίγουρα, ο χρυσαυγίτης Αγγος μιλάει προσεκτικά, κρύβει διάφορα, προσπαθεί να σώσει το τομάρι του και το τομάρι άλλων σαν την πάρτη του. Η επιλογή του όμως να καταθέσει ότι ο Φύσσας και η παρέα του «προκάλεσαν» εκείνο το βράδυ στο καφενείο λέγοντας «έξω οι φασίστες από το Κερατσίνι, το Κερατσίνι είναι δικό μας», πέρα από το αν είναι αληθής ή ψευδής, αποκαλύπτει το είδος του εχθρού που είχαν να αντιμετωπίσουν οι φασίστες, στο Κερατσίνι αλλά και παντού. Κι ο Αγγος, άθελά του, τους περιγράφει καλά. Τύπους και τύπισσες που υπερασπίζονται υπερήφανα τις γειτονιές τους από τους ναζιστές, τα μπραβιλίκια και τον ζόφο. Παρέες που βλέπουν στο καφενείο όπου αράζουν ναζιστικό μπλουζάκι, φουσκωτό μπρατσάκι και κεφάλι γλόμπο και δεν το βουλώνουν.

Ετούτη η περηφάνια, του Φύσσα, της παρέας του και τόσων μυριάδων παρεών σε τόσες γειτονιές της χώρας, δεν πρόκειται στην ουσία ποτέ να δικαιωθεί στο δικαστήριο. Παρά μόνο αν καταπνιγεί, μεταλλαχτεί και επανερμηνευτεί νομικά με όρους «αθώων θυμάτων εγκληματικής οργάνωσης».